

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Tr. 19

Parkland, Washington, 9de Mai 1902.

12te Aarg.

En Missionspsalm.

(Med: Jesu din søde Rosning).

Rirken har faaet et Ord og i Hænde,
Et bringe Budskab om Troen til
Gud.

Og saalange dens Aftenlys brænde
Sik den altid være et levende Bud;
Den vil med Tauben og Akerens
Gader,

Og med Gudsordet til Folkene gaa,
Et enhver kan saa se hvad den hever,
Og med den ogsaa af Gaverne faa.

Thi hvad den har, har den faaet fra
Gude,

Et dele ud og at bringe til hver,
Ondingen ogsaa den lærer at
have

Det, som Gud har tilskænkt enhver,
Jesu for ham og lod sig føde.

Værte hans Syn og betalte for
ham,

Riøst ham sandt, der paa Korset
han døde,

—Daa blev for alle Guds Officiant.

„Gaar ud i al Verden,” saa lyder
hans Stemme,

„Og prædik det glade Budskab om
mig.”

Udriig maa Rirken dette forglemme,
Et heller gøre den Gjerning med
Evl;

Den maa for Hedningen Jesu frem-
sætte

Saa som han er i Guds eget Ord
Og Alter for ham oprette,
Der i Sandhed er et Guds Ord.

Rim da I Rikker, saa Hedningen
hører,

Et der er Liv i Guds Rike paa
Jord,

Saa et det ogsaa hans Hjerte søvte,
Naar at det lærer de frelsende Ord

—Ordet om ham, der Sonden hans
søgte

Forbi at han elste, ja ene det var,
Evlige Ord for hans Dre da tonde,

—Daa blev med i Guds Rike paa
Jord.

Og derude fra Raalerne stiger
Salmevang blid, det er Blisen og
Bud,

Om at den vilde og valdige Striger
Tilbedende ligger i Støvet for Gud;
Riguden laider og Korset sig bærer,
Akerens brænder og Offertid bær,
Kanden henover Raalerne sover,
Hvor Egvad paa Rignud kun søvte
for.

Deilige Taale og Qaad uden Blig,
Naar Ordet fra Gud santer sammen
til Felt,

Og bygger paa Jord det himmelske
Rige

I Norden og Sonden, i Ost og i
Vest;

Taal at saa være med i det Værte:
Bringe hans Ord ud til Hedningen
Kraal.

Og lægge Stene ind i Guds Rike,
—Gjøre op Liv til det himmelske Saal

Saa skal vi mødes med Sang paa
vor Tunge,
Rædes til Felt under Akerens
Evl,

Og af vort Hjerte vil vi udbringe:
Vren og Rigt herer Gud til.

Hjælp Gud din Rike dit Bidue at
være,

Hjælp den at gøre din Gjerning
med Fild,

Hjælp den i Liv og Hjælp den i Døde,
Hjælp den i Fred og Hjælp den i
Strid.

Saa den for sandt er Missionsstige,
Og saaledes sin Cygode tro,

Saaende i det hellige Værte:
Bygger med Ordet den himmelske
Dre,

Brædter Jesum og Jesum alene
Til alle arme Synderes Trost,

—Dertil den Kraft og Raade søvte,
Saa skal det blive en dugende Gæst.

D. Jonassen.

91. Lov angaaende Mordere og Mandsdræbere.

3. Afst. 21, 12-27.

De Ordninger, som angaar Dret-
ens Forhold til sine Tælle, kommer
tab under det fjerde Bud. Derefter
følger det Bestemmelser, som nærmere
angiver Indholdet af det femte Bud.
Bud har ved sin Lov skrevet Menneskets
Liv. Den, som forsviger sin
den Hjort, skal dødes, og om han tager
sin Tilflugt til Fristaden og Alteret,
skal han rivedes derfra. Den derimod,
som uden Vilde og Bidske, uforvarende
slaaet et Menneske ihjel, skal saa
komme til et Frelst. Fristaderne bli-
ver da senere bestemte. Dødsstraffen
skal ogsaa ramme den, som slaaet eller
bender Fader og Moder. En saadan
Søn er et Uvæsen, han skal ikke leve.
Vigselen skal den, som stjæler et Men-
neske, og beholder det for sig selv eller
følger det, dødes. Den tager fra
Mennesket af den Ver, som Staberen
har gjort det, og han er ikke værd at
leve.

Men Mof-loven vil hindre enhver
Bestadigelse af Mordens Begreb. Naar
en slaaet en anden, saa at han bliver
sætteliggende, skal han betale ham La-
g-peng. Naar en frugtfuld
Kvinde, der træder ind i to fridende
Mænd og vil sætte Fred, kommer til
Stade, skal Staden søves efter den
Regel: Liv for Liv, Dø for Dø, Tand
for Tand. En Dret har Ret og Magt
til at straffe og til at løse sin Dret,
naar han er stydig. Men han skal
straffes, hvis han i Gode slaaet ham
ihjel. Og hvis han for Trøsten for
Stade, saa er han stydig til at gøre
Trøsten fri.

Disse Bestemmelser gjaldt for den
gamle Palts Folk og Liv. De nye
Tællens Rike har ikke nogen sa-
dan Straffelov. Saadanne Straffe,
som Dødsstraf og Bannet, hører til
den verdslige Dret og Retligheder.
Men for de kristne naar ikke vel det
femte Bud ved Magt, at de ikke skal

gøre sin Næste Stude paa hans Ve-
gane. Og det er ogsaa Skærlighedens
almindelige Forbring, at enhver, som
sjor Næsten Stude, skal af al Magt
gøre Staden god igjen. Men det er
ikke i det end-ite sagt os, hvorledes dette
skal gøres. Men den, som bliver saa-
det paa et Begreb, faar af Kristus det
Følgeb: „Men jeg siger eder, at I ikke
skal sætte eder imod det gode, men der-
for nogen giver dig et Slag paa dit
hvide Kind, saa vend ham ogsaa det
andet til.“ „Gik eders Hænder.“
Matt. 5, 39, 44. Loven „Øi for Øi,
Tand for Tand“ passer kun for den
verdslige Sagsførelse, ikke for Jesu Kristi
Rike. De kristne skal meget hellere
sige Hret end jage og træve sin Ret.

Overbåres hed

med vor Næste er en Dyd, som of-
trængt til habig at søe os i. Derfor
si forbitres over enhver Felt, som vor
Næste begær, og ikke vilde være over
med nogen Stræbelighedens Syn og
ham, og han igjen vilde gøre Ugedan
imod os, hvor ubygge og elendigt
ville vi da ikke gøre Hret for os. En
Det Menneske have Forfatterens Gode,
ved hvis Hjælp de kunne opdage Mil-
lioner af Dyr i en Døde Sand:
endte bruge saadanne aandelige For-
fatterens Gode, hvorved de opdage ual-
lige Bitter paa Korset og Opførelse
endog ved de bedste af dem Mennes-
ket. De er altid mistroiske og mis-
antenne og indbilde sig, at andres
sikke tænke, tale eller gøre Ondt imod
dem, om det end aldrig er Tilfældet.
Dette bør ikke saa være. Det fremmer
ikke overens med den Skærlighed, som
ikke lærer Dødt.

Væren om Retfærdighedens af
Guds uforstjåede Raade ved Troen paa
Jesum Kristus er mig en dyb Brand
sind af vederfølgende Sand, hvilken
jeg og alle Mennesker, naar de
samlende sig rundt omkring samme, al-
drig kunde udgælde.

Tabt og gjenfundet.

(Slutning.)

Direktøren gik med Anna og Maria ned ad en lang Gang, nabuede en af de nummererede Døre, lod dem træde ind og forsvandt.

Der stod de nu ligesoverfor hinanden, — begge i en rodelig Forlegenhed, — begge som tauste ned for sig.

Det lille Kammer var visnok uden Drykkelser, men rent og net: Kvællsolen skinnede narnt ind.

De simple Møbler og Kibebæredstæber stod ved Væggen. Paa det lille Bord ved vinduet lå en Aldt Salmesbog. Over Sengen hang en visjen, knættet Blomstergren, knyttet med et blaat Bånd til en Spiger.

Maria satte sig først og sagde:

„Hvad skal jeg? hvem spørger efter mig? jeg hender ja ingen, og ingen hender mig?“

Da greb Anna hendes Haand, tral hende ned paa Sengen til sig og sagde:

„Og dog hender jeg dig! ved ogsaa alle! jeg vilde gjerne gjøre noget godt for dig; derfor er jeg kommen hit!“

Bed blise Ord kom den anden i hiffig Bevægelse, Læneren slybte hendes Dine, og hun sagde:

„O, sig mig mere! rør mig ved Sagen. Mit Hoved taaler det endnu ikke! Den frugtselige Storm har netop lagt sig!“

„O,“ bad Anna, „jeg maa alligevel bringe dig en korbens Dille. Jeg tør ikke se dermed! det vil ganske vist gjøre dig godt. Læg dit Hoved herhen i mit Arm! Lad dine Dine slå! vent dig ligesom at du er Børn igjen, at du ligger i din Faders Skød, og at hun fortalte dig om den hære Gud!“

Overdønden af hendes mimodstaaelige Hjertelighed gjorde Maria hvad hun sagde, hvorpaa Anna begyndte at fortælle. Ja hun fortalte virkelig om den hære Gud, og hendes Stemme var en sagte Suggesang. Hun fortalte om Børnehjertelighedens Rødder, hun fortalte hvorefter en arat fortalt Sander af Naade var bleven frelst og salig. Hun fortalte, hvorefter hun i sin Dødsstunde hun havde tænkt paa det ene — Tilgivelse! — Tilgivelse i Himlen og paa Jorden! — videre fortalte hun, hvorefter hun nu selv kom for at udvise for dem denne Tilgivelse paa Jorden, og hvorefter hun selv fra Ønsken ventede paa, at Tilgivelsens Ord skulde blive udtalt af det Herte, som hun dybest havde tænkt, ja tænkt!

Under disse Bedrøvelser var Maria sagte gledet ned og havde knust sine græbende Dine i Annas Skød. Nu var der ganske stille om dem i det lille Kammer. Anna sang, Maria som som tilintetgjort, uden at røre sig.

„Maria,“ vedblev Anna, „hvad har du at sige mig?“

Da læste hun Hovedet, foldede bønlig Hænderne og saa paa Anna. I hendes Blik lå vel en dyb Smerte, men som mild, som om, at Anna der skulde løse Sværet. Hun læste, at al Kællage over andres forloegff var glemt over dem egne forfærdelige Selvanklæge; at hun vistnok skulde sange i sin dybeste Sjæl havde bedet: „Forslab os vor Styld, som og vi forlade vore Styldbørn!“

Maria stod op, tog Salmesbogen fra Hovedet, i hånt a der af sig selv satte op et Sten, der med den sjælsomme Brag var blevet kendeligt. Hendes Fingre pegede paa Tæppet, det var Salmes: „Af Dydens Rød jeg raade maa!“ Hun pegte paa det femte Vers:

„Og om vor Synd er stor og stor, Gud større er Guds Naade!“

Der Hjælp, som han hørte har, Er uden Vans og Vande, Trods al den Synd og Sorg er til, Han Herten er, som frelse vil Og sel sit Fost af Røden.“

Hu nabuede Døren og Direktøren trædte ind. Hun havde fra et tilfældende Gemal, gennem en hemmelig Kabinet i Væggen, soledes som almindelig bruges i den Slags Anstalter, lagt sig dem. Intet var udgaaet hant.

I en beroliggende Tone sagde hun: „Nu har I vel læst hinanden at hender? Jeg tænker det vilde være delgjørende for eder begge, om I blev sammen. Hvad mener I dertil? Maria har ganske alene i Verden, hun behøver at leve et stille Liv, behøver tilfællig Kjærlighed og Vilt. Hertilige Ønsker med Guds Ords hellige Trost! Skulde hun ikke for en Tid finde dette hos eder? Jeg tror, at du vilde blive en bedre Dage for hende herefter end jeg,“ tilføjede hun smilende.

Anna gav hun alvorlig og dog glad sin Haand, som vilde hun love i helig Trost at opfylde sin Vigt og sagde: „Si mig strax sig det til Fader!“

Aftenbørningen lå udbredt over den vidstrakte Egn. Solen nærmede sig sin Nedgang. Glatte Skyer hullede paa den vestlige Himmel og glædede i

den julefende Sols skælende Rødder. Det havde været en sunn, mild Dag i den første Halvdel af April. Ovenfra den klare Himmel hørte man endnu Sang fra Værterne, hvem Det ikke kunde naa.

Tre Vandrerne drog henover den brune Hebe. To Piger foran, hvoraf den ene bar en liden Bukt. Bagester gif en Hebebonde med tungere Skridt. Pigerne gif Arm i Arm.

„Nu er vi snart hjemme!“ sagde den ene. „Ser du, helt bag der, Øyten med de tre Virketraer?“

Den anden lod sine Dine hvæde runde og sagde:

„Hvor brunt og vid og stille!“ mere sagde hun ikke og lod atter Hovedet træ i hant ned.

„Ja,“ sagde den første, „vidt og brunt og stille er her hos os, intet Tro og ingen Bukt, ingen Bøf og ingen Rilde; dog,“ sagde hun, „det er her meget bedre i den brune Hebe, end i den smalle, grønne Vedden med Trær og Skove og Søer! thi hvad hjælper altsammen, naar Synden regierer! Her naar Sjælen Fred, her der Menneker, der spørge efter Gud!“ Den anden vilde sagde og satte.

Hu kom de nærmere til Øyten. Den gamle sad paa Benken under Virketraerne i det røde Aftenlys. Hun sad henfanten i dybe Betragtninger. Nu læste hun Hovedet; hun hørte Skridt nærme sig.

„Det er dem!“ sagde hun ved sig selv — „men de er alle alene, jeg hører tredobbelte Skridt. Det er ingen Rand, det er en Kvinde! Hvem kan det være uden hende — lovet være Gud!“

Hu nabuede Annas Dille og Naab til den gamle lyttende Dre, og vintende læste hun Haanden til Øjensliffen. De kommedes Skridt blev hurtigere, og den gamle folte sig snart omfavnet og kyset. Adskilligen havde hun været nogle saa Dage, men hvor indholdrig!

„Tante Anna! vil komme alle alene!“ sagde Anna. „Si bringe en hære Øjst med! her er Haanden!“ og dermed lagde hun Marias Haand i den gamle.

„Jeg ved, jeg ved det allerede!“ sagde den gamle bevæget. „Ja har bedt derom, jeg har tænkt og haabet det!“

I den smalle Hirtelystning under de tre Virketraer læste Maria græbende foran den blinde gamle; idet denne lagde sine skjeldne Hænder paa hendes dybt sønede Hoved sagde hun:

„Deitens vilfigne din Indgang! Han befale sine Engle om dig, at du ikke hoder din Fod paa nogen Sten!“

Bevisguelen af at tilhøre en Kristen Menighed.

(Indledningsforedrag ved Mødet i Kirken af H. Vedersdal.)

(Slutning.)

II.

Gud har givet sin menighed nøgleembedet, d. e. naademiblerne, orbet og sakramenterne til forvaltning.

Nøgleembedet eller nøglerne er en villedig talemaade, men en bibelst talemaade.

Den, som har nøglerne, har magt over og rætti, heder til de hjemme, hvor nøglerne paa Jær, kan lukke af og lukke i.

Har hudsmoderen nøglerne til husets dør, hede og lifter, som har hun ogsaa adgang til huset og til husets elendige, som hun kan lukke ud eller lukke ind hvem hun vil, og udele husets gode ting til hvem hun vil.

Denne sandhed eller forhaeltelse af, at have nøglerne i timelige ting, tager nu Jesus og overfører paa aandelige ting til heder forhaeltelse for sin menighed, som han giver himmeriges rige nøgler.

Si skal nu tage bibelen for os og se hvilke og hvad slags nøgler Jesus har givet sin menighed.

Matt. 16, 15—19. „Men I, hvem sige I mig at være?“ o/s.

Veder: „Du er Kristus den levende Guds søn.“

Jesus: „Det er rigtig, Veder, det er jeg, og jellig er du Veder, som ved dette. Med det ved du ikke af dig selv Veder, min Fader har aandenbaret dig det.“

Men nu siger jeg dig: Du er Veder — Veder betyder klippe eller klippe-mand — og paa denne klippe faste bejendelse, som du nu har aftalt, at jeg er Kristus, den levende Guds søn — derpaa vil jeg bygge min menighed.

Det vil sige: Alle de mennesker, der ligesom du, Petrus, i en sand tro paa mig, afserger den bejendelse, at jeg er Kristus, den levende Guds søn — de skal bygge min menighed paa jorden.

Og alle de menigheder som tror paa mig og afserger den bejendelse, at jeg er Kristus, den Guds søn — alle de menigheder giver jeg himmeriges rige nøgler, som at hvad de skader paa jorden skal være bundet i himlen, og hvad de løser paa jorden skal være løst i himlen.

At nu dette er den rette forhaeltelse af Jesu ord til Veder, at de nemlig

gjælder menigheden og ikke Betrel person — det ser vi af Matt. 18, 15—20.

„Derfor din broder sender trod dig osv. sig menigheden det osv. Sandelig siger jeg eder, hvadsomhelst I binde paa jorden skal være bundet i himlen og hvadsomhelst I løse paa jorden skal være løst i himlen.“

Derfor ser vi nu, at det er menigheden, som har fanet magten til at binde og løse, altsaa nøglerne.

Men hvad er da nøglerne?

Det er ordet og sakramenterne.

Men ved Guds ord og sakramenter er det, at menneskene omvendtes, gjenfædes, styrkes og opholdes og bevares i troen til det evige liv.

Ordet og sakramenterne er det som sender os i verdens og jansens løfter, hvormed vi arme mennesker af naturen er bundne.

Men ordet er det ogsaa, som ved evangeliet aabner himlens porte for biddende og troende sundere.

Med disse naadens midler, ordet og sakramenterne føder og nærer menigheden først sine egne sjæle til det evige liv, dernæst indbyder den stadig andre til at komme ind i menigheden for at ogsaa de kan finde føde for sine sjæle til et evigt liv.

Quellen anden forening, selskab eller samling af mennesker sidder inde med saa store og velgørende ting for menneskene som disse?

Ingen anden forening i verden har ordet og sakramenterne uden den kristne menighed.

Derfor kan heller ingen anden forening eller sammenslutning af mennesker i verden hjælpe sundere til salighed uden den kristne menighed.

Og derfor er det en saadan stor velsignelse at høre til en kristen menighed, fordi man der kan lade sin sjæl frelse. Derfor skulle alle, som vil blive salige, slutte sig til menigheden, gaa ind i menigheden, lade sig optage i menigheden.

Men nogen spørger: Kan da ingen blive salig, uden at høre til en kristen menighed?

For at man det rette svar paa dette spørgsmaal, man vil først gøre det klart for os selv, den store forskel der er paa ikke at ville høre til en kristen menighed, og ikke at kunne høre til en kristen menighed i alerskyndigste forstand.

Gives der saadanne livstilinger i verden, hvor et menneske ikke har nogen anden ledning til at høre til en kristen menighed?

Derfor kan sares, at der gives saadanne livstilinger, hvor det er naturligt for den, der hører til menigheden, at have den fulde næste og velsignelse deraf f. Eks. sømanden, soldaten og den, der i embeds udførelse må være paa rejser maatte endog i fremmede lande.

Men selv disse har ingen undskyldning for ikke at høre til en kristen menighed.

Sømand har sømanden og soldaten ikke den anledning direkte at nyde menighedens goder, som de, der bor lige i dens midte.

De kan jo ikke gaa til skole om søndagen eller til alders sammen med brødre og søstre, naar de soales er ude.

Men indtrefte kunde jo sømanden og soldaten have stor velsignelse af at høre til en kristen menighed paa det st. d. hvor de ligesom har sit hjem. Thi naar de var hjemme havde de da ogsaa et kristeligt hjem at gaa til.

Og naar de var ude paa rejser og strabadser, kunde de altid leve i den glade bevidsthed, at de havde en sjælsfærg og brødre og søstre i den menighed de tilhørte, som altid bad for dem og altid fulgte dem i tanken med fromme ønsker om Guds velsignelse og bevarelse og beskyttelse i deres forefulde stand.

Skulde ikke det være godt for en sømand eller soldat, som virkelig ønsker at blive salig, saaledes altid at vide sig omfattet og baaret frem for naadens trone af brødres og søstres bønner.

Og, naar de da var hjemme, — der er dog for det meste hjemme en eller anden gang eller kommer til havre og beider, hvor de finder kristne menigheder —, kunde de forsure sig med kristelige tidsskrifter og opbyggelsesbøger, ikke at forglumne bibler, som de altid kunde læse med sig og som de da kunde føde sin sjæl paa, naar de laa paa havet og i barakkerne.

Derfor er der stor forskel paa ikke helt ud at have anledning til at høre menighedens goder og det ikke at ville bruge dem, ikke engang efter den anledning man har.

Selv sømanden og soldaten vil derfor heller ikke paa sin dag kunne undskyldes sig med, at deres livstilning førte dem med sig, at de ingen anledning havde til at høre til menigheden eller føde sin sjæl med ordet og sakramenterne.

Men har disse ingen undskyldning for ikke at høre til en kristen menighed, saa har da de, som lever i menighedens

umiddelbare nærhed, jo ofte lige ved dens dør, det ingen undskyldning.

O, hvilken velsignelse er det ikke, at høre til en kristen menighed, hvor den troelige Gud selv der med al sin naade og salighed; og hvor han nærer og fæder sine kristne med ordet og sakramenterne til det evige liv.

Derfor skulle alle, baade mænd og kvinder, unge og gamle skyndsomt slutte sig til den kristne menighed for at møde sin Gud og leve og dø sammen med brødre og søstre i Kristus.

III.

Men den kristne menighed er ogsaa forgaarden til himmelen.

Sige som forgaarden rundt tabernaklet førte ind til det hellige og allerheligste, saaledes er ogsaa den kristne menighed forgaarden, der fører ind til Guds helligdom i himlen.

Forgaarden gik rundt hele helligdommen i tabernaklet, og der var kun en indgang til himlen, nemlig gennem forgaarden.

De kristne menigheder paa jorden er ligeledes den eneste indgang til himmeriges rige i himlen.

Men netop fordi den kristne menighed er forgaarden og indgangen til Guds rige, derfor er det en saa stor velsignelse at høre til en kristen menighed.

Der er bare ligesom et skridt eller en dør at gaa igennem mellem menigheden og saligheden.

Men for nu at kunne gøre dette sidste skridt, gaa igennem denne dør fra menigheden og ind i saligheden, saa maa man nu:

1) Gaa ind i menigheden, blive medlem af den.

2) Være, blive og forblive i menigheden hele sit liv igennem.

3) Dø i menigheden, dø ligesom i menighedens navn.

Forst da aabres døren sig til himlens land, og englene bærer den frelses sjæl hjem til Gud.

Derfor nu, som allerede er i menigheden, bli og forbliv i menigheden.

Og du, som endnu ikke er i menigheden, gaa nu ind i menigheden og bliv i menigheden, at vi alle ved vort livs ende kan samles i Guds riges herlighed.

6. kristeligste De bestemt i tre Dele: i Tro, Kjærlighed og Hver.

Fra Hillsboro, N. D. skrives den 3die Mai:

„Vor nye Præst, Past. Geo. Lane, er kommen hertil og besøger sig vel, har ogsaa allerede kjøbt Team og Buggy, saa han nu er i fuld Stand, hvad Kjøredskaber angaar. Maatte da Gud velsigne ham og hans Familie, og at hans Arbejde maatte blive os til Velsignelse og til Guds Riges Forfremmelse.“

Betalt for Herold.

Gust Pousson, Hon.....	\$1.00
Past R Borge, Wash. Prairie..	.50
Carl G. Vammen, Decorah.....	.50
R Bekke, Clayton.....	1.00
Mrs R B. Baker, Decorah.....	.50
C T Omland, Juneau.....	.50
H H. Boosten, Creton.....	.50
E E. Clement, Decorah.....	1.00
J P. Puski, Sandpoint.....	.50
And Simonson, Jankton.....	1.50
S Samuelson, Menomonie....	.50
H Grub, Jumbrota.....	1.00
Rud Olsen, Belgrade.....	1.00
H G. Hoff, Lawrence.....	.50
R G. Nelson, Wood.....	2.00
R Bratte, Scandinavia.....	.50
Eric A. Erickson, Postland.....	.50
And O. Varson, Postland.....	.50
Dan Ferre, Postland.....	.50
Anton O. Berg, Waubay.....	.50
T R. Dagen, Anstovd.....	1.25
Mrs T. Rud, Soldiers Grove..	.50
T Brown, Postland.....	.50
Mrs Anderson, Postland.....	.50
Johan Kjelmo, R.uger.....	.50
Ole R. Høstie, Hillsboro.....	1.75
Jacob Blilie, Canton.....	1.00
Chris Stensland, Redmond....	.50
Mrs Agre, Volga.....	.75
Mrs T. O. Ber, Veston.....	.50
Ole E. Stubos, Stanhope....	.50
H. Sorlien, Bode.....	1.00
O. R. Gredstad, Bode.....	1.50
James Garberg, McMurray....	.50
Mrs Augusta Johnson, Postland	.50

Rond Knudsen, Redjerr.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gutter og Piger! Vi vil gerne Eder et Nilsen'støvet Uhr og Kjæde for at sætte 10 Pakker Blåne—den bedste Blåning for Vask i Norden—for De Pakker. Send Ederne Adr. og vi sender Blåne gratis—uden at gøre Forsendelse. Ingen Præmie Indlæg. BLUINE CO., Box 1, Concord Junction, Mass.

DODWELL & CO., Ltd.
LOCAL STEAMERS.

FOR VICTORIA, B. C.
S.S. "MAJESTIC" leaves Yesler wharf, Seattle at 9:00 a. m. daily except Sunday for Port Townsend, Wash., and Victoria, B. C.

FOR WHATCOM.
S.S. "STATE OF WASHINGTON" leaves Yesler wharf, Seattle at 10 p. m. daily except Saturday and S.S. "SEHOME" at 8:00 a. m. daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairhaven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at Everett.

For rates and information apply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 98

Lutherist Pilgrim Bus
No. 8 State St., New York.

Recepte Bus og det nye Bookingkøbe for Busses i Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Bus og faar Emigranterne di med Raad og Raad.

Bill. fest tæpper fra Berlin, tjener med Belt Line Street over for til Børn.

Paa grund af, at jeg maa gaa til østen, har jeg besluttet at stanse med min skoforretning i Tacoma.

Alle som ønsker rigtig gode sko eller støvler meget billigt kan faa dem her.

Alt jeg har maa sælges
S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave., Tacoma, Wn

ABONNER

PAA

Herold.

BIG BARGAIN SALE

We have about 600 Washington Cedar Bee Hives that we are going to sell as long as they last as follows:

1 Story hives, 8 frame, either flat or cable covers packed in crates of 5 for \$3.75 per crate, all complete.

Supers in crates of 5 for \$1.50 per crate, all complete.

ORDER AT ONCE. They will not last long.

Phenicie Manufacturing Company,

2422 Pacific Avenue, - - - Tacoma, Wash.

Vor Frelser's norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndagskole.

" 11 A. M. Høimessogudstjeneste.

" 7:45 P. M. Aftensang.

Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. Lørdagskole

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maanedens, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Eft.

Maanedens, Kvindeforening.

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave Tacoma, Wash

Hilbertaler.

Brit tilsendt Isaac Katalog med Prøver paa Hilbertaler, der fremstiller vigtige Tilbrøgeter af Kvist Lin. Forenkelt, som vil forære Hilbertaler til Kirker, skal faa dem til betydelig nedsatte Priser. Skeds gratis efter Prælisite til

August Alaghet,
Marquette, Wis.

Rekl

Kke. som sender os penge til at betale Rat paa lotter med, maa opgive nøjagtig beskrivelse af lotterne saafom lottens nummer, samt i hvilken "Block" og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fejl begaaes.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

RIKKE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Kjøstoffer, Kemikalier og Læge Artikler.

Die O. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der trygt stole paa at faa Recepter udfyldte med Omhu og Nøjagtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

J. M. Arntson,
Notar Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA. - WASH

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 18th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 308., Tacoma, Wash

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe
and
Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Pacific Distrikt's Præstev.

Kunderen E. Jensen, Idaho.

Kunderen J. N. 2106 Helene Str.

Oakland Cal

Steffen J. Bor 173 Redford Wa.

Permy P. Gar. N. A. Front Street Sacto Cal

Christensen W. H. 1423 7th Ave., Seattle,

Wn.

Carlson, W. R. W. Bor 404 Hayward

California.

John E. G. Stanwood, Wash.

Ornberg O. 1668 Cornish St.

San Francisco, Cal.

Ingvald, O. 425 Oak 10th Street,

Tel: West 902, Portland, Ore.

Carlson, E. Portland, Wash.

Helten, O. H. Astoria, Oregon.

147. Grand Ave.

Jensen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.

Carlson, E. Portland, Wash.

Risjen, E. Bor 18.

Edgar, Wash.

Seberien, R. Astoria, Oregon.

Sperati, G. N. 2550 So. J Str. Tacoma,

Wash.

Stensrud, G. W. 3446 18th Str.

San Francisco, Cal.

Tjernagel, J. W., Stanwood, Wash.

Parkland-Nyheder.

Reisebureauet har bestemt at holde Jule her den 17de Jul.

+++

Den 1ste Juni skal der, om Gud vil, holdes Konfirmation her i Parkland.

+++

De Svogre af Ingebet Larson, nemlig Ole Larson med Familie og N. Jøse er ankomne hid fra N. Dal.

+++

Mr. W. Sprad fra Crookton, Minn. besøger Mr. E. Ditson og ser sig om efter et Hjem her paa Vestkysten.

+++

Miss Ida Sætra, som en Tid har været hos sin Søster Mrs. Paul, er nu reist hjem til sine Forældre i Glendale, Wash.

+++

Peter Johanson fra Benson, Minn., er kommen hid for sin Families Velvære og skal formentlig blive her til paa Parkland. Han liker Klimtet godt.

+++

Herrens Menighed her i Parkland behandler Spørgsmaalet om at overtage Helgenkirkens Bøstue for at overføre den til den nye Menighed. Hvilket resultat bliver det, er endnu uklart, men det ser ud til at Menigheden fra næste Skoleaar driver den som sin egen Menighed.

Herrens Menighed her i Parkland har besluttet at holde et nyt Værelse, hvor der skal være en Høje Menighed for at holde en meget vigtig Mission, naar den bære vil. Denne Afdeling har to Ræder og mange Bænk, som daglig underrettes i Guds Ord. Længsel efter Helligt Arbejde Gud har betroet sin Kirke nemlig at indplante den gode Seed i de nøgne Stæder, men han har lovet selv at give Skik. De har her set til at plante og vandre, Herren giver Skik.

Fra andre Kanter.

I Tacoma er der Liv og Rørelse og en Mængde Bygninger er under Arbejde. Der opføres baade Vaanings og Forretningshus.

+++

I Portland, Oregon er nyliig dannet et nyt Jernbaneselskab ved Navn Great Central R. R.

Co., med en Kapital af ti Millioner Dollars. Banen skal bygges fra Salt Lake City i Utah til Coos Bay paa Stillehavskysten i Oregon.

+++

Det glæder os at meddele, at vor Ven Apoteker Jensen i Tacoma, som i den senere Tid har været noget syg, er nu saa pas bra igjen, at han kan varetage sin Forretning med den samme Imødekommenhed og Nøjsomhed som før.

+++

Mellem Portland, Oregon og Tacoma var der under de hårde Tider nogle Aar siden bare et Passagertog dagligt; nu har vi fire. Der er nemlig to daglige Tog til St. Paul og desuden to Kysttog nordover fra Portland til Tacoma, Seattle, Everett, Whatcom og British Columbia. Tidene forandres, og der siges, vi med dem.

+++

Ifølge Beretning fra Prætorien den 2den Mai forhandlede da Boerne om at modtage Englands Fredstilbud, som skal endelig afgøres ved Folketsstemning. Man tror at Majoriteten er for at modtage Fredstilbudet. Hvor det består af, er dog uklart. Men naar Boerne er saa uavliserede, at Befolkningen selv som fører Kampen, skal bestemme, hvad de vil gjøre i deres egen Sag, da maas vel England i Sivilisationens Navn stille stränge Fordringer.

+++

Det har ved Guds Naade lykkedes Past. P. N. M. Carlson at organisere Menigheder i St. Barbara og Los Angeles, Ca. Begge til sammen har kaldet Past. Carlson til deres Prest og han har antaget Kaldet og vil tiltræde omkring Plutse.

Ligeledes har han organiseret Menighed i Suisun, Solans Co. paa ca. 25 stemmeberettigede Medlemmer. Denne Menighed tænker da at kalde sin egen Prest til at betjene sig 2 Gange om Maaneden og de omkringliggende Missionspladse vil da faa Betjening de andre Søndage.

+++

Indien hjemsoges nu af en ny

Landeplaga. I alle Dele af Landet, hvor der drives Agerbrug, og hvor der nu hersker Hungersnød, optræder der Rotter i Masser af Millioner, hvilke opæder hele Vegetationen lige til sidste Straa og Busk. Landmændene er aldeles fortvilede, thi der findes intet Middel til at beskytte Agre og Marker imod den daglig i frygtelig Grad tiltagende Mængde af Rotter. Anthoritene i Bombay har bevendt sig til de mest fremstående Videnskabsmænd for at bede om Raad og Hjælp imod disse Landbrugets nyeste Fjender.

"1900" Familie-Vaskemaskine frit.

1st. Klasse og 2de Klasse med Guld og Sølv Medaljer.

1st. Klasse med Guldmedalje, Sølvmedalje eller Guld og Sølv Medaljer.

"1900" Familie-Vaskeren

Denne Maskine er en Revolution i vaskemaskinerne. Den er konstrueret af en af de mest berømte Maskinbygnere i Amerika, og den er den eneste Maskine, som kan vaskes i et enkelt Stueværelse.

Denne Maskine er en Revolution i vaskemaskinerne. Den er konstrueret af en af de mest berømte Maskinbygnere i Amerika, og den er den eneste Maskine, som kan vaskes i et enkelt Stueværelse.

"1900" WASHER CO.,
29 Henry Street Binghamton, N. Y.

Copyright, 1900, 4. Jan. 1901.

The "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
Denne Maskine er en Revolution i vaskemaskinerne. Den er konstrueret af en af de mest berømte Maskinbygnere i Amerika, og den er den eneste Maskine, som kan vaskes i et enkelt Stueværelse.

The "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.

The "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
Denne Maskine er en Revolution i vaskemaskinerne. Den er konstrueret af en af de mest berømte Maskinbygnere i Amerika, og den er den eneste Maskine, som kan vaskes i et enkelt Stueværelse.

The "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.

The "1900" Washer Co., Binghamton, N. Y.
Denne Maskine er en Revolution i vaskemaskinerne. Den er konstrueret af en af de mest berømte Maskinbygnere i Amerika, og den er den eneste Maskine, som kan vaskes i et enkelt Stueværelse.

Møder

Gaver til Parkland. Værste Forskjæm bedes nu sendt til West. T. Jensen, Parkland, Wash., der er Forskjæmets Støtter, tilsender, som for, til Mr. E. O. Gidson.

Chr. Jensen,

Secretar.

The Illustrated Home Journal. Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St. Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL. { OFFICE BLACK 1721.
{ RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 285 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone sending a sketch and description may receive immediately an opinion as to whether or not the same is patentable. Communications should be addressed to MUNN & Co., Patent Attorneys, 351 Broadway, New York.

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year in advance. Single copies, 10 cents. Sold by all newsdealers.

MUNN & Co. 351 Broadway, New York
Branch Office, 627 F St., Washington, D. C.